

RONDE TAFEL IN CHEMIE EN VOEDINGSINDUSTRIE

BLIND DATES VOOR RESTSTROMEN

Stel een bedrijf produceert een zuur als bijproduct. Een buurtgenoot houdt juist loog over. Elke chemicus zal de logica inzien van een goed gesprek tussen de twee. Hun reststromen kunnen elkaar immers wellicht neutraliseren, een win-winsituatie. Toch vindt dat voor de hand liggende gesprek in de praktijk niet altijd plaats, weet Jan-Henk Welink van de TU Delft.

Tekst: Marga van Zundert

Er zijn verschillende online marktplaatsen waarop bedrijven reststromen kunnen aanbieden en opvragen. Wij verzorgen er zelf een voor Noord-Holland via *afvalkring.nl*”, zegt Jan-Henk Welink van de TU Delft, secretaris van het Kennisplatform Duurzaam Grondstoffenbeheer. “Maar informatie over reststromen kan concurrentiegevoelig zijn. Lang niet iedereen wil zijn reststroom openlijk aanbieden.” Om toch ook deze ‘geheime’ reststromen zo optimaal mogelijk te benutten, startte Welink een aanvullend initiatief. Wie een monorestroom heeft van minimaal 100 ton per jaar kan deelnemen aan een zogeheten rondetafelsessie. Eind mei vond de vijfde in de reeks plaats. Tien bedrijven uit dezelfde regio stelden zich kort aan elkaar voor om vervolgens hun aanbod of vraag op tafel

te leggen. Concreet maar zonder uitgebreide ‘specs’ (specificaties) en zonder ‘pottenkijkers’. Bedrijven die een mogelijke match zagen, wisselden visitekaartjes uit. “Het is vervolgens aan hen om daadwerkelijk te gaan onderhandelen”, aldus Welink.

Aan de rondetafelbijeenkomsten doen ook VNCI-leden mee en Jan Henk Welink was onlangs te gast tijdens een Werkgroep Milieu van de VNCI.

Geslaagde voorbeelden

Welink kent geslaagde voorbeelden van matches, al kan hij daar helaas weinig over prijsgeven. Zuren en basen leveren logische combinaties, maar ook vetzuren, oliën en verzadigde actieve kool blijken voor anderen waardevol. Kunstmestfabrikanten zijn vaak op zoek naar kalium- en fosfaatbronnen. Waterzuiveringen hebben vaak behoefte aan glycolen.

“Het heeft me echt verbaasd de afgelopen jaren dat er nog zoveel winst valt te behalen uit het vermarkten van reststromen. Elk bedrijf dat meer dan 10 procent van de output als afval bestempelt, moet zich echt achter de oren krabben.” En dat zegt Welink niet alleen uit oogpunt van duurzaamheid. “Er is gewoon geld te verdienen. Groen is poen, zoals ze in Rotterdam zeggen.” Regelmatig matcht Welink ook zelf

bedrijven. Want wie toestemming geeft, belandt in Welinks databank met meer dan vijftig bedrijven in de chemie en voedingsindustrie. Hij constateert bijvoorbeeld dat een net aangemeld bedrijf prima lijkt te passen bij een onderneming die eerder aan een tafel deelnam. “Ik vraag dan of ze gegevens willen uitwisselen.” Databank is overigens een groot woord: het gaat om een eenvoudige Excelsheet, discreet onder zijn persoonlijke beheer.

Ideeën opdoen

Door de ronde tafels wordt het beeld van reststromen in de Nederlandse chemie ook weer completer, benadrukt Welink. “Als onderzoeker zie ik de voor de hand liggende combinaties, maar ook de ‘vreemde eenden.’” Bedrijven zelf krijgen door de gesprekken ook een beter beeld van de mogelijke markten en kunnen nieuwe ideeën opdoen, soms ook voor stromen die nu als afval de poort verlaten. “Vanwege regelgeving kost het meestal veel moeite om een afvalstroom een nieuwe, nuttigere bestemming te geven. Maar het is zeker de moeite waard en wij kunnen bedrijven wijzen op nuttige regelingen zoals ‘Ruimte in Regels’ van het ministerie van EZ.” ■

Aanmelden voor de volgende ronde tafel in september kan via j.h.welink@tudelft.nl